

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 37. Sergii II. obitus. Leo IV. Papa

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 847.

fecto Spoletano Francorum copiae turpiter victæ fugam capeffunt. Has dum Saraceni persequuntur, ad loca deferuntur vicina Monti Cassino, cujus Monasterii ingentes esse divitias fama perceperant. Sed cum nox rueret, tentoria fixerunt, rati opimam prædam sibi eripi non posse; nam nulla erant Monasterii munimenta, & unico rivo, cujus vadum facile teneri posset, dividebantur. Fratres præsentissimo mortis periculo percussis nudis pedibus & cinere capillis insperso ad Ecclesiam S. Benedicti procedunt, ibique in lacrymis & oratione pernoctant. Tunc cæli serenitas, quæ erat maxima, subito inductis nubibus turbatur, ruit copiosissimus imber, & ita crescunt aquæ, ut transire nemo valeret. Mane Saraceni ex castris profilientes vadum quærunt aut cimbæ, & utraque spe fallente dentibus frendent, & admordent digitos. Tandem amissa præda, postquam duas Cellas seu prædia Monasterii, quæ trans rivum erant, incendio vastassent, ringentibus ad sua castra redeundum fuit.

§. XXXVII.

Sergii II. obitus. Leo IV. Papa.

*Ann. Bert.
847. Anast.
Papeb.*

Saracenis etiamnum in Italia grassantibus improvise Sergium II. Papam mors e vivis eripuit vigesima septima Janua.

Januarii anno octingentesimo quadrage- Sæculum IX.
 simo septimo, postquam S. Sedem tenuis- A. C. 847.
 set annis tribus. (*) Unica Ordinatione
                                 Ff 2   mense

(*) Ad Sergium II. notat Caveus, extare u-
 nicam ipsius *Epistolam ad Episcopos Transal-*
pinos de prælatione Drogonis Mediomatricen-
sis, Vicarii Sedis Apostolicæ, Conc. tom. 7. p.
 1799.

Ceterum observo, in Opere ipsius Cavei,
 qui in suis Prolegomenis Monachos ignaviæ
 proterve accusat, Sæculo IX. quod ipse Pho-
 rianum vocat, Monachos & Episcopos ex Ordine
 Monastico ad eam Dignitatem evectos utram-
 que implere paginam. Quin imo, si quis ex
 Historia Cavei literaria Scriptores professione
 Monachos expunctos vellet, longissimam Scri-
 ptorum Ecclesiasticorum, quos memorat, seriem
 in plerisque Sæculis ad nihilum prope redige-
 ret. Quid vero, quod Caveus Ecclesiæ Roma-
 næ acerbissimus hostis nullos alios Scriptores
 Ecclesiasticos (si manifeste Hæreticos & ab uni-
 versa Ecclesia damnatos excipias) quam tales
 recenseat, qui se in Communionem ejusdem Ro-
 manæ Ecclesiæ vivere profitebantur? Ergo ne-
 mo per omnia Sæcula præter Romano-Catho-
 licos pro veritate fidei calamum strinxit? Pla-
 ne, incredibile est Jesum Christum Ecclesiæ suæ
 amantissime plantatæ & suo sanguine redemptæ
 tam male providisse, nisi hæc ipsa Romana Ec-
 clesia sola vera sit! Dicit D. Mosheim in Præfat.
 ad hist. Hæ. *Es hat allzeit in der Kirche Leute
 gegeben, welche einen Theil der Wahrheit eingese-
 hen.*

Sæculum IX. mense Martio creavit Presbyteros octo,
A. C. 847. Diaconos tres, & per diversa loca Episcopos viginti tres. Complures Ecclesias Romanæ Urbis reparavit & ornavit, inter alias Basilicam S. Silvestri, Titulum suum, ubi translatis multis Sanctorum Corporibus Monasterium fundavit. Sepultus est in Basilica S. Petri; sed antequam illuc deferretur, Successor ei una omnium voce electus Leo IV. Romanus, Rodoaldi filius. Is Monasterio S. Martini extra Urbem & prope Basilicam S. Petri, ut in sacris literis erudiretur, a parentibus traditus, a Gregorio Papa IV. percrebrescente illius pietatis fama, in Palatium Lateranense evocatur, familiaribus adscribitur, & Subdiaconus ordinatur. A Sergio II. deinde Presbyter Titulo Sanctorum coronatorum consecratus, inde invitus, cum Papa esset electus, in Lateranum trahitur; ubi omnes pro more ejus pedes osculati sunt.

Ut vero tam festinanter eligerent Pontificem, urgebat Romanos metus Saracenorum, qui S. Petri Basilica expilata necdum procul ab Urbe recesserant. At cum

---

ben. Ergo habemus virum Protestantem fatentem, saltem a nemine per tot Sæcula ante Lutherum totam Veritatem fuisse agnitam! ubi Jesu Christi promissum, *ille vos docebit omnia?* Joan. 14.

cum sine consensu Imperatoris Papam ordinare non auderent, Sacra Sedes duobus mensibus & quindecim ferme diebus vacavit. Tandem in illa trepidatione veriti, ne Roma secundo obsideretur, Leonem Papam duodecima Aprilis consecravit, etiamsi Imperatoris consensus necdum fuisset allatus; profitentur tamen, se fidem servare, qua post Deum Cæsari obstringerentur. Interim Saraceni conscensas naves prædis onustas Africam versus impellunt. Ecce autem Jesum Christum & Apostolos blasphemantes sæva tempestas ulciscitur. Collisæ inter se naves solvuntur, & submerguntur pleræque. Cum corporibus, quæ fluctus rejecerunt in littora, inventa est aliqua pars thesauri ex Ecclesia S. Petri adempta, & illo relata. Non omnes tamen Saraceni ex Italia solverant; nam ex ipsorum Ducibus unus, qui ad ferendam Radelgiso opem venerat, Beneventi commorans, eodem anno capta Civitate Telesensi Monasterium S. Mariæ diripuit.

Leo, Papa electus, nihil antiquius habuit, quam direpta Ecclesiæ S. Petri ornamenta restituere, quam curam toto Pontificatus sui tempore scilicet annis octo nunquam dimisit. Huic Ecclesiæ donavit Cruces, Imagines, Calices, Candelabra diversi generis, siparia seu tape-

Sæculum IX.
A. C. 847.

Anast.

Ann. Bert.

Chro. Cass. I.
c. 28.
de Cingle.

Anast.

Sæculum IX. A. C. 847. tes pretiosissima materia contextos, ho-
minum & animalium simulacris decora-
tos. Imprimis autem totus fuit in or-
nanda Confessione, id est, Sepulchro S.
Petri, & Altari, quod supra positum e-
rat. In fronte posuit tabulas aureas, ful-
gentibus gemmis distinctas, & opere ver-
miculato suam atque Lotharii Imperato-
ris imaginem exhibentes; quarum om-
nium pondus ducentas sexdecim auri li-
bras exæquabat. Addidit limbos argen-
teos ducentarum octo librarum, & Ci-
borium seu Umbraculum sexcentarum
librarum. Omne argentum, quod Leo
in hanc solam Basilicam contulit, & cu-
jus pondus memoratur, ter mille octin-
gentas sexaginta & unam libras exæ-
quat, quod quinquies mille septingentas
nonaginta & unam marcas conficit. A-
lias quoque Ecclesias pro cujuslibet Di-
gnitate, inter ceteras Titulum suum qua-
tuor Coronatorum exornavit. Restau-
ravit Aulam, in qua Antecessores ipsius
in Nativitate Domini convivia solemniter
celebraverant, nam istud sub duobus
postremis Pontificibus intermissum fue-
rat.

§. XXXVIII.

*S. Ignatius Patriarcha Constanti-
nopolitanus.*

*vit. S. Joan.
c. 58. ap. Sur.
4. Nov.*

Haud multo post alium Patriarcham
Sedes Constantinopolitana accepit.
S. Me-